

L'Estatut a la fotocopiadora

L'Estatut de Catalunya servirà de plantilla de màxims per als pròxims estatuts, que seran clons més o menys rebaixats del model català. L'andalús ja ho ha demostrat.

Per al Govern espanyol, l'Estatut de Catalunya marca el màxim d'autogovern a què pot aspirar una comunitat autònoma —amb les excepcions del País Basc i Navarra, que ja superaven el nou lliandar abans que comencés la negociació—. Un dels objectius del govern de Rodríguez Zapatero ha estat conciliar les demandes d'autogovern dels partits catalans amb la voluntat uniformadora del socialisme espanyol. L'estratègia, heretada del "café per a tots" de fa uns anys, ha consistit a fixar el sostre de les reclamacions en l'Estatut català i rehomogeneïtzar tot l'edifici de l'estat permetent que la resta d'autonomies s'hi equipari. D'aquesta manera es dilueix l'especificitat del cas català i queda, a ulls de tothom, com un horitzó abastable per a qualsevol autonomia. Ho explica el preàmbul del recentment aprovat Estatut d'Autonomia d'Andalusia: "A Espanya hi ha singularitats i fets diferencials. Andalusia els respecta i reconeix sense cap dubte. Però, amb la mateixa rotunditat, no pot consentir que aquestes diferències serveixin com a excuses per assolir determinats privilegis. Andalusia respecta i respectarà la diversitat, però no permetrà la desigualtat."

Els passos previs a l'Estatut de Catalunya ja permetien albirar aquest final: l'Estatut valencià, que es va signar amb l'acord dels dos principals partits d'estat, PP i PSOE, ja marcava una ambició

Comparant estatuts

ESTATUT DE CATALUNYA

DEFINICIÓ NACIONAL

AL PREÀMBUL

"El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària. La Constitució espanyola, en l'article segon, reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat."

AL TÍTOL PRELIMINAR:

"Catalunya, com a nacionalitat, exerceix el seu autogovern constituïda en comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut [...]" (ART. 1)

POLÍTICA HIDRÀULICA

AIGUA I OBRES HIDRÀULIQUES

"La Generalitat participa en la planificació hidrològica i en els òrgans de gestió estatals dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries."

"La Generalitat ha d'emetre un informe preceptiu per a qualsevol proposta de transvasament de conques que impliqui la modificació dels recursos hídrics del seu àmbit territorial."

(ART. 117)

IMMIGRACIÓ

"Correspon a la Generalitat la participació en les decisions de l'estat sobre immigració que tinguin una transcendència especial per a Catalunya i, en particular, la participació preceptiva prèvia en la determinació del contingent de treballadors estrangers mitjançant els mecanismes que estableix el títol V." (ART. 138,3)

ESTATUT D'ANDALUSIA

AL PREÀMBUL

"La Constitució espanyola, en el seu article 2, reconeix la realitat nacional d'Andalusia com a nacionalitat."

AL TÍTOL PRELIMINAR:

"Andalusia, com a nacionalitat històrica, es constitueix en comunitat autònoma, d'acord amb l'Article 2 de la Constitució." (ART. 1)

AIGUA

"Correspon a la comunitat autònoma d'Andalusia la competència sobre la participació en la planificació i gestió hidrològica d'aprofitaments hidràulics intercomunitaris." (ART. 49)

"La comunitat autònoma d'Andalusia ostenta competències exclusives sobre la conca hidrogràfica del Guadalquivir [...]" (ART. 50)

IMMIGRACIÓ

IMMIGRACIÓ

"La comunitat autònoma participarà en les decisions de l'estat sobre immigració amb especial transcendència per a Andalusia i, en particular, la participació preceptiva prèvia en la fixació del contingent de treballadors estrangers mitjançant els mecanismes previstos en el Títol IX." (ART. 61 c)

ESTATUT DE CATALUNYA

ESTATUT D'ANDALUSIA

FINANÇAMENT

TÍTOL VI. DEL FINANÇAMENT DE LA GENERALITAT

"2. El finançament de la Generalitat es regeix pels principis d'autonomia financera, coordinació, solidaritat i transparència en les relacions fiscals i financeres entre les administracions públiques, i també pels principis de suficiència de recursos, responsabilitat fiscal, equitat i lleialtat institucional entre les administracions esmentades.

3. El desenvolupament d'aquest títol correspon a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat.

4. D'acord amb l'article 138.2 de la Constitució, el finançament de la Generalitat no ha de comportar efectes discriminatoris envers Catalunya respecte a les altres comunitats autònomes. Aquest principi ha de respectar plenament els criteris de solidaritat que anuncia l'article 206 d'aquest Estatut." (Art. 201)

TÍTOL VI. CAPÍTOL III. HISENDA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA

La comunitat autònoma d'Andalusia disposarà dels recursos necessaris per atendre de manera estable i permanent el desenvolupament i execució de les seves competències [...] d'acord amb els principis de:

- Autonomia fiscal i financera [...]
- Suficiència financera [...]
- Garantia de finançament dels serveis educatius, sanitaris i socials [...]
- Neutralitat interterritorial [...]
- Responsabilitat fiscal [...]

(Art. 172)

INVERSIÓ EN INFRAESTRUCTURES

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA

INVERSIONS EN INFRAESTRUCTURES

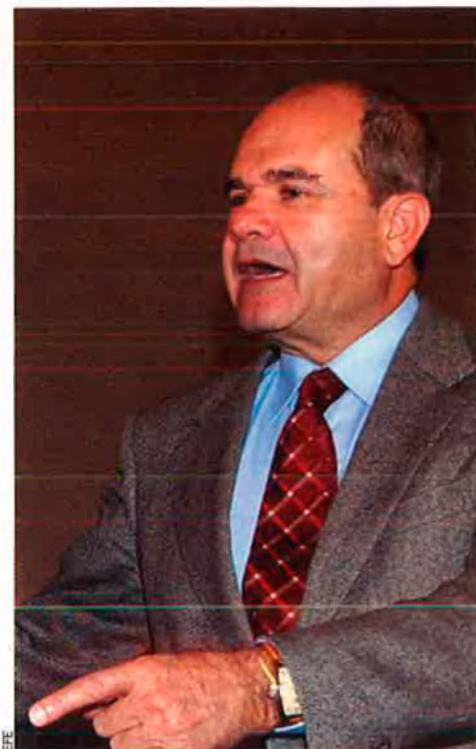
"1. La inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures, exclos el Fons de compensació interterritorial, s'ha d'equiparar a la participació relativa del producte interior brut de Catalunya amb relació al producte interior brut de l'Estat per a un període de set anys. Aquestes inversions poden emprar-se també per a l'alliberament de peatges o la construcció d'autovies alternatives.

2. A aquest fi, s'ha de constituir una comissió integrada per les administracions estatal, autonòmica i local."

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA

INVERSIÓ DE L'ESTAT A ANDALUSIA

"La garantia de l'esmentat equilibri implica que la inversió destinada a Andalusia sigui almenys equivalent al pes de la població andalusa sobre el conjunt de l'Estat."

Manuel Chaves, president d'Andalusia, marca el camí dels nous estatuts: Imitar el català.

relativa i alhora una decidida voluntat d'arribar al mateix sostre que Catalunya, ja que el president valencià Francesc Camps va introduir una clàusula per la qual no renunciava a cap dels avenços aconseguits pel català –que llavors encara no havia passat el tràmit del Congrés i el Senat espanyols.

L'Estatut català no inclou cap especificitat que no sigui adoptable per la majoria d'autonomies, si així ho desitgen –les que fan referència a la llengua, òbviament, només podrien ser adoptades per les comunitats amb llengua pròpia, però la resta no és exclusiva–. En qüestió de finançament, per exemple, el nou Estatut no preveu cap règim especial de finançament, sinó que el sistema continuarà sotmès a la LOFCA. Evidentment, aquesta llei pot ser modificada, però els canvis també afectaran tota la resta de comunitats autònomes.

L'únic procés estatutari que ha culminat després del català ha estat l'andalús. Una ullada a l'articulat (vegeu el requadre) permet apreciar les còpies –de vegades literals, sovint simplificades– i diferències entre l'estatut andalús i el text que serà sotmès a referèndum el dia 18 de juny a Catalunya.

Àlex Milian

L'Estatut d'Andalusia diu que la comunitat "respectarà la diversitat [de l'estat] però no permetrà la desigualtat"